

گردشگری

نغور رواید گروهی گردشگری
بین ایران و روسیه امضا شد

برنامه اجرایی موافقت‌نامه «نغور رواید گروهی گردشگری» بین ایران و روسیه امضا شد.

به گزارش ایلنا، موافقت‌نامه «نغور رواید گروهی شهروندان ایرانی و روسی» در فروردین‌ماه سال ۱۳۹۶ (۲۰۱۷) به امضای دولت‌های جمهوری اسلامی ایران و فدراسیون روسیه رسیده بود که دیرپوز (دوشنبه ۱۷ خردادماه ۱۴۰۰) و در پی سفر علی اصغر مونسان، وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی، به مسکو، برنامه اجرایی این موافقت‌نامه امضا شد.

اعتبار زمانی اجرای این تفاهم‌نامه تا ۲۰۲۳ تعیین شده است. بر این اساس شهروندان دو کشور به صورت گروهی از ۵ تا ۵۰ نفر از طریق اژانس مسافرتی و بدون ویزای توافقی به ایران و روسیه سفر کنند.

از جمله بندهای برنامه اجرایی این تفاهم‌نامه که به امضای مشترک علی اصغر مونسان و خانم زارینا در اگوزووا، رئیس اژانس فدرال گردشگری روسیه، رسیده، توسعه همکاری‌های بلندمدت سودآور متقابل میان شرکت‌های گردشگری جمهوری اسلامی ایران و فدراسیون روسیه، توسعه همکاری‌های درون منطقه‌ای در حوزه گردشگری، تبادل اطلاعات مربوط به ارزیابی میزان پیشرفت در اجرای موافقت‌نامه و نیز تبادل منظم اطلاعات مربوط به امنیت گردشگران در قلمرو دو کشور است. دو کشور همچنین متعهد شدند به منظور صدور رواید گروهی، فهرست شرکت‌های گردشگری معتبر را که در چارچوب موافقت‌نامه حق فعالیت دارند با ذکر نام نهادهای هماهنگ‌کننده، شماره ثبت این شرکت‌ها، اطلاعات تماس و همچنین نمونه مهرهای نهادهای هماهنگ‌کننده و شرکت‌های گردشگری را سالانه با یکدیگر مبادله کنند.

این موافقت‌نامه یک معاهده بین‌المللی محسوب نمی‌شود و برای هیچ یک از طرف‌ها تعهد و حقی را که بر اساس قوانین بین‌المللی باشد، ایجاد نمی‌کند و اجرای آن باید مطابق با مقررات دو کشور باشد.

هر گونه اختلاف ناشی از اجرا یا تفسیر این برنامه اجرایی، با مذاکره میان طرفین از طریق مجاری دیپلماتیک، حل و فصل خواهد شد.

اعلام شده این برنامه از تاریخ اجرای «موافقت‌نامه میان دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت فدراسیون روسیه در زمینه نغور رواید سفرهای گروهی شهروندان جمهوری اسلامی ایران و شهروندان فدراسیون روسیه» منعقد شده، در تاریخ ۸ فروردین ۱۳۹۶ شمسی برابر با ۲۸ مارس ۲۰۱۷ میلادی، تا تاریخ ۳۱ دسامبر سال ۲۰۲۳ میلادی قابل اجراء است.

طبق اعلام قبلی مسؤولان میراث فرهنگی و گردشگری قرار بود این برنامه اجرایی در سال ۲۰۱۸ امضا شود که تاکنون به تأخیر افتاده بود. وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی سال گذشته از امضای برنامه اجرایی این تفاهم‌نامه خبر داده بود که به دلیل تشدید ویروس کرونا، روسیه امضای این برنامه را بار دیگر به تأخیر انداخت.

بر ایرانی از سال ۱۳۶۰ در
دانشگاه‌های تهران
گرافیک تدریس کرده
است. او داور دوسالانه
گرافیک برنو، چکسلواکی
در ۱۳۵۵ و دوسالانه
طراحی گرافیک تهران در
۱۳۷۱ بوده و در نمایشگاه‌ها
و دوسالانه‌های بسیاری
شرکت کرده است. اگر چه
او در پیشرفت نقاشی ایران
نقش بسزایی داشته اما هنوز
تجلیل در خوری از او صورت
نگرفته و برای بسیاری از
مردم ناشناخته است

میدان‌های گسترده هنری را تحت‌الشعاع حرکت خود قرار دهد و حضور هنر و هنرمندان ایرانی در مهم‌ترین رخداد‌های هنری جهان را سبب‌ساز شود.

بر ایرانی از سال ۱۳۶۰ در دانشگاه‌های تهران گرافیک تدریس کرده است. او داور دوسالانه گرافیک برنو، چکسلواکی در ۱۳۵۵ و دوسالانه طراحی گرافیک تهران در ۱۳۷۱ بوده است و در نمایشگاه‌ها و دوسالانه‌های بسیاری شرکت کرده است. اگر چه او در پیشرفت نقاشی ایران نقش بسزایی داشته اما هنوز تجلیل در خوری از او صورت نگرفته و برای بسیاری از مردم ناشناخته است.

اینترنتی لنز کنسرت آنلاین برگزار کرد، ادامه داد: واقعه‌ای دایم چه بگویم، به هر صورت زنده یاد علی مرادخانی حضور بسیار مثبتی در عرصه هنر و موسیقی داشتند و حال نیز فقدانشان باعث تأسف است.

وی با اشاره به اینکه علی مرادخانی نسبت به دیگران در عرصه موسیقی حضور و فعالیتی پررنگ‌تری داشت، گفت: به نظر مهم‌ترین و مثبت‌ترین کار ایشان تأسیس موزه موسیقی است. بی‌شک وجود موزه سازها خدمت بزرگی به موسیقی کشور است.

و نواحی ایران حضور داشت و به همراه عصمت هودیانی روی صحنه رفت و هنر خود را به نمایش گذاشت. تخصص اصلی او خواندن لالایی‌ها و «زهیروک خوانی» بود. او مدرک درجه یک هنری داشت و از اعضای موسسه هنرمندان پیشکسوت بود. روحش شاد و یادش گرمی باد.

در اوج اقبالش به سر می‌برد نقاشی ایرانی به محافل بین‌المللی راه پیدا کند. آثار بر ایرانی بر مبنای حرکت آزاد قلم‌مو و برهم‌یختن کامل تناسبات و ساختار شکنی برای دستیابی به الفبای جدیدی است. بر ایرانی معتقد است که فرم ظاهری کلمات تداعی‌کننده معنا و مفهوم هستند و پلی بین درون مفاهیم با دنیای خارج‌اند. تلفیق نقاشی، گرافیک و شعر مشخصه عمده کارهای او است. وی به اصل بیان خودانگیخته و نشان‌گذاری‌های اتوماتیک هنری نزدیک می‌شود که روش سوررئالیست‌ها است، ولی نگرش او اصالتی شرقی دارد و مبتنی بر تعمق و نظاره است که از فلسفه شرق نشأت می‌گیرد.

او از جمله هنرمندانی بود که می‌خواست بر پایه افکاری ملی و منطقه‌ای زبانی جهانی به دست بیاورد و از همین منظر بود که توانست تفاوتی را میان آثار خود و هم‌عصرانش ایجاد کند و بر اشکال بیانی نقاشی ایرانی بیافزاید.

بر ایرانی به واسطه هوش و نبوغی که داشت توانست در عصر خود که هنرمندان ایرانی به ساختارهای گذشته همچنان پایبند بودند پورش ببرد و در پی ایجاد ساختاری باشد که خود به کشف آن رسیده بود. بر ایرانی چون هنرمندی پیشرو تقویت و گسترش زبان هنر و نقاشی ایرانی را گسترش داد و آنچه‌ان که اثرش از اصالت برخوردار بود توانست

برای تحصیل در رشته نقاشی وارد دانشکده هنرهای زیبای دانشگاه تهران شد سپس به آمریکا رفت و در دانشگاه ایندیانا تحصیل کرد. جدای از امکانات نوینی که بر ایرانی در خوشنویسی به وجود آورد، او از جمله افرادی است که آثارش بخش عظیمی از تاریخ گرافیک ایران در دهه‌های چهل و پنجاه شمسی را تشکیل داده است.

بنابر مقالات و نقدهایی که بر جا مانده است بر ایرانی از جمله هنرمندانی است که در دوران تحصیل خود در غرب هم‌زمان تأثیر زیادی از هنر اروپا و آمریکا گرفت، ولی به بیان هنری ایرانی خود وفادار ماند و همین موضوع منجر به آن شد که در میان مسایر هنرمندان ایرانی نگاهی بکه داشته باشد. هر چند در آن دوران و به واسطه سیاست‌های کلان حکومت پهلوی نگاهی آگزوتیک به هنر سنتی ایران در ساخت نوعی آثار مدرن با لحن ایرانی وجود داشت و هنرمندان بسیاری در این مسیر حرکت می‌کردند که مکتب مشهور به سقاخانه و هنرمندان پیرو آن نمونه بارز آن هستند، اما بر ایرانی با تفاوتی اندک در عملکردش تلاش کرد تا از این نگاه آگزوتیک و عتیقه‌چانی به هنر سنتی ایران بپرهیزد و در پی گسترش امکانات بیانی بصری خود به واسطه استفاده از امکانات نقاشی ایرانی رفت. اتفاقی که در آن مقطع حساس منجر به آن شد تا آثار او زبان جهانی پیدا کند و در دورانی که هنر انتزاعی و اکسپرسیونیستی

درباره صادق بریرانی و اولین حضور هنرمندان ایرانی در «دوسالانه ونیز»

بیان هنر ایرانی در گستره جهانی

ونیز نمایشگاهی بزرگ از هنرهای معاصر است که امروزه از دیدنی‌های ایتالیا است و میزبانی از هنرمندان سراسر جهان را بر عهده دارد. نمایشگاه از همان ابتدا با هدف حمایت از هنرهای تجسمی معاصر و آوانگارد و به اصطلاح هنر پیشرو راه افتاده بود. شهردار ونیز در سال ۱۸۹۳ به فکر نمایشگاهی بود تا هنرمندان ایتالیا جایی برای نمایش آثارشان داشته باشند. کم‌کم کشورهای دیگر هم پیدا شدند و به مرور غرفه‌های ثابتی برای آن‌ها در نظر گرفته شد. با چانه‌های شدن جشنواره، هنرهای ارائه‌شده هم منحصر به تجسمی نماند و کار به هنرهای دیگر رسید تا جایی که بعضی از آن‌ها هر سال برگزار می‌شوند؛ در دهه ۱۹۳۰ میلادی بخش‌های فیلم، موسیقی و تئاتر و در دهه ۱۹۸۰ پای آرشیوکت‌ها و هنر معماری به این نمایشگاه باز شد. ایران نیز به عنوان یکی از کشورهای صاحب‌سبک در هنر، به خصوص هنرهای تجسمی سال‌هاست که در این رویداد به اشکال مختلفی حضور دارد. اما اولین نقطه عطف در حضور هنرمندان ایران در بینال ونیز، حضور تاریخ‌ساز «صادق بریرانی» نقاش، گرافیست و خوشنویس مشهور ایرانی در سال ۱۳۳۵ بود.

بر ایرانی که در ۹۸ سالگی به سر می‌برد، یکی از مهم‌ترین هنرمندان زنده حال حاضر ایران است. بر ایرانی در ۱۶ سالگی نقاشی‌را از درویشی به نام «زرین کلک» آموخت که از شاگردان کمال‌الملک بود. در

است. این رویداد سال ۱۸۹۵ برای ارائه هنر جدید از سراسر دنیا تأسیس شد و به تدریج این ایده در آن شکل گرفت که هر کشور با شکل دادن به یک غرفه خاص، هنر خود را بیان کند. در این بین بلژیک اولین کشوری بود که در سال ۱۹۰۷ این غرفه را دایر کرد. دوسالانه

علیرضا بخشی استوار
دوسالانه هنر ونیز که به «بینال ونیز» مشهور است یکی از مهم‌ترین رویدادهای هنری در سراسر جهان

موسیقی

علی مرادخانی، مؤسس موزه موسیقی درگذشت

طرح و برنامه شبکه اول صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران (۱۳۶۲)، مدیر چهارده‌دوره جشنواره بین‌المللی موسیقی فجر (۱۳۶۹ تا ۱۳۸۲)، مدیریت، طراحی و نظارت بر تولید ۹۶ ساعت آثار موسیقی نواحی ایران در انجمن موسیقی ایران (۱۳۷۵)، طراحی و مدیریت تولید و اجرای سمفونی عاشورا (خسوف) (۱۳۸۰)، مدیر تولید سرود کتاب و سرود دانش برای کتابخانه ملی ایران و برای دایرةالمعارف بزرگ اسلامی، طراحی و اجرای جشنواره‌های موسیقی نواحی ایران، ذکر و ذاکرین (در منطقه غرب کشور - کردستان)، جوان، اولین جشنواره موسیقی پاپ، جشنواره بانوان (گل یاس) و جشنواره ملل مسلمان، مدیریت تولید آلبوم آثار قرآنی (۱۳۷۵)، عضو هیات مؤسس و همچنین اولین هیئت مدیره بنیاد فرهنگی و هنری رودکی، ایجاد خانه هنرمند (اختصاص بخشی از منازل شخصی هنرمندان موسیقی به موزه شخصی) سال ۱۳۷۶، همکاری در تأسیس و مدیریت ارکستر موسیقی ملی باستان‌فردا فخرالدینی از جمله فعالیت‌های دیگر علی مرادخانی در عرصه فرهنگ و هنر بوده‌اند.

علی مرادخانی، مدیر موزه موسیقی دارفانی راوداع گفت. معاون سابق امور هنری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی صبح دیروز دوشنبه ۱۷ خردادماه اثر ابتلای دوباره به بیماری کووید ۱۹ درگذشت.

علی مرادخانی فارغ‌التحصیل رشته روانشناسی از دانشگاه تهران است. وی پس از اتمام تحصیلات خود در سمت‌های مختلف مدیریتی نیز حضور داشته که از آن جمله می‌توان به مدیریت تولید فیلم و عکس وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (۱۳۶۳ تا ۱۳۶۵)، مدیریت همکاری‌های سمعی و بصری وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (۱۳۶۵ تا ۱۳۶۷)، مدیریت مرکز آموزش فیلمسازی (۱۳۶۷ تا ۱۳۶۹)، مشاور معاون سیاحتی و زیارتی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (۱۳۶۹ تا ۱۳۸۳)، مدیر مرکز موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (۱۳۸۳ تا ۱۳۸۶)، مشاور وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی (۱۳۷۳ تا ۱۳۸۷)، مدیریت موزه موسیقی (۱۳۸۷ تا کنون) اشاره کرد. عضو موسسین جشنواره فیلم فجر (۱۳۶۰)، عضو شورای

رحموک نصرتی؛ لالایی خوان بلوچ خاموش شد

به گزارش ایلنا، رحموک نصرتی، هنرمند پیشکسوت موسیقی نواحی و از خوانندگان و لالایی‌خوانان سیستان و بلوچستان، یکشنبه ۱۶ خرداد در ۹۰ سالگی درگذشت. زنده یاد رحموک نصرتی، دوم اردیبهشت سال ۱۳۱۰ متولد شد. او اهل شهرستان فوج و یکی از

خوانندگان استان سیستان و بلوچستان و از نسل میراث‌بانان موسیقی نواحی جنوب بود. او در سال ۱۳۸۴ در دومین جشنواره بومی زنان مناطق

تئاتر

گلاب آدینه «بانوی محبوب من» را روی صحنه می‌برد

کارگردانی جرج کیوک و فیلم‌نامه‌ای از آلن جی لرنر با اقتباس از نمایشنامه «پیگمالیون» اثر جرج برنارد شو به روی صحنه می‌رود. تاکنون حضور نورا هاشمی و کامبیز امینی بعنوان بازیگران اصلی این نمایش قطعی شده است و اسامی دیگر بازیگران بزودی در اختیار رسانه‌ها قرار خواهد گرفت.

نمایش «بانوی محبوب من» با حضور نورا هاشمی پاییز ۱۴۰۰ در سالن اصلی تئاتر شهر به روی صحنه می‌رود. به گزارش ایلنا، نمایش «بانوی محبوب من» به کارگردانی و بازیگری گلاب آدینه و تهیه‌کنندگی حمیدرضا علی‌نژاد پاییز امسال به روی صحنه خواهد رفت. این نمایش بر اساس فیلم «بانوی زیبای من» به

است که با دوست زبان شناس خود شرط می‌بندد تا دختر گل فروش و عامی لندن را تبدیل به بانویی متشخص کند تا در میهمانی‌های اشرافی بدرخشند. تمرینات «بانوی محبوب من» از ۱۸ مرداد ماه مسال گذشته آغاز شده و این نمایش با حضور ۶۰ هنرمند تئاتر و موسیقی در پاییز ۱۴۰۰ در سالن اصلی مجموعه تئاتر شهر به روی صحنه خواهد رفت.